

Farářská zpráva o stavu sboru za rok 2010

Milé sestry, milí bratři !

Rok 2010 byl v životě Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Huslenkách rokem docela normálním. Těšili a trápili nás běžné radosti a starosti, jaké jsou nejspíš v životě téměř každého sboru naší církve.

Centrem života sboru jsou bezesporu **nedělní bohoslužby**. Účast na nedělních shromážděních ani nějak výrazně neklesá, ani nestoupá. Určitě pozitivní ale je, že mnozí, kteří dříve chodili jenom sporadicky, začali chodit pravidelně a také, že rodiče se nebojí přicházet na bohoslužby i se svými dětmi. Celkově shromáždění mládeže.

V této souvislosti chci pochválit **práci s dětmi** v našem sboru –nedělní besídka se koná téměř každou neděli, pěkným povzbuzením pro celý sbor bylo i loňském sborové odpoledne spojené se zakončením školního roku v besídce. Podařená byla i vánoční besídka a rozjíždějí se i další aktivity ve sboru zaměřené na děti, například setkávání maminek s dětmi na faře.

Na loňském sborovém shromáždění byly schváleny dvě -celkem významné –**změny v liturgii**. Jednak došlo ke sjednocení liturgického pořádku sboru - farář i v kostele stojí při modlitbách čelem k lidu. A také se změnil pořad pohřebního shromáždění: je-li zesnulý převážně ke zpopelnění, konají se celé bohoslužby v kostele. Obě změny byly sborem přijaty bez větších potíží.

Trvalým problémem naopak zůstává **otázka varhaníka** - daří se sice celkem zajišťovat hraní na jednotlivých bohoslužbách, ale nemáme žádného varhaníka –člena sboru -ochotného hrát pravidelně ve sborovém sále. Br.Suchý je ochotný hrát v kostele. To, že nemáme stálého varhaníka je problém, i když nikoliv překvapivý. Sbor si zkrátka žádného nevychoval a tudíž tato věc zůstane problémem zřejmě i nadále.

Naproti tomu jsem rád, že s. Irena Michalíková se výborně ujala úkolu vést **čtené bohoslužby**. O otázce zapojení laiků do bohoslužeb ostatně budeme diskutovat i za chvíli.

V loňské zprávě o životě sboru, jsem si povzdechl nad **stavem biblických hodin**. Je naší velkou radostí, že v uplynulém roce si mnozí cestu do středečního shromáždění opět našli. O to víc nás těší, že biblické hodiny jsou nyní hojně navštěvovány i střední generací a plní tak svoji původní funkci –být užitečným setkáním v týdnu pro všechny generace.

Trápí mě naopak stav **vyučování náboženství dětí na školách**. Ne snad průběh hodin- děti, které chodí, mají zájem -ale problém je, že dětí je stále méně. Nadějí je snad poměrně velký počet dětí v předškolním věku, které navštěvují nedělní besídku.

Do dalšího dvouletého výukového cyklu vstoupili **noví konfirmandi**. Oprávněnost zavedení dvouletého cvičení snad potvrzuje i fakt, že někteří loňští konfirmandi začali docházet letos do mládeže a sdružení se tedy opět začalo scházet, byť se pohybujeme v počtech skrovných.

Pár slov chci samozřejmě věnovat i **hospodářským záležitostem**. Finanční situace sboru je stabilizovaná, byť si nemůžeme příliš vyskakovat. V loňském roce byl největší investiční akcí nátěr farní střechy- v celkové hodnotě zhruba 70 000 Kč. Dále se provádělo množství různých oprav, udržovacích prací a také rekonstrukce plynových komínů. V letošním roce bude největší akcí oprava zvonů na věži kostela, včetně nových srdcí zvonů, rekonstrukce zvonové stolice, nové elektrorinstalace pro pohon zvonů i věžních hodin. To samozřejmě bude finančně dosti náročné -celkové náklady přesáhnou 300 000 Kč a samozřejmě významnou částku budeme muset vybrat mezi sebou. Kromě toho se chystáme zde do sálu pořídit nové harmonium. Bylo by jistě třeba toho dělat mnohem více: například opravit ploty (na to snad letos také dojde), dále udělat bezbariérový přístup a novou dlažbu kolem kostela, šetřit na budoucí opravy kostelní střechy, nová energeticky úsporná okna na faře, zplanýrovat farní zahradu. atd. Kdyby nám někdo daroval 10 miliónů, nebyl by problém je investovat během jediného roku. Leč, právě finance nás limitují, a tak své okolí můžeme zkrášlovat jen postupně a pomalu.

Vyznanou úlohu pro hospodaření sboru hrají samozřejmě stále také **dobrovolné brigády**. Systém úklidu po rodinách se osvědčuje, fungují i kostelnické služby br. a sester starších.

Naopak problémem je, že pracovní, finanční i myšlenkové nasazení pro sbor spočívá na poměrně malém okruhu stále těch samých lidí, což je mnohdy vyčerpávající. Je samozřejmě trochu nespravedlivé říkat to zrovna vám, kteří jste na Výroční sborové shromáždění přišli.

Největší slabinou sboru je podle mě stále přetrvávající **nedůvěra ke všemu novému** - k novým věcem, shromážděním, jiným formám zbožnosti, ba dokonce i k nově příchozím. S tím souvisí i malé zapojení do akcí vlastní církve a vůbec do širší ekumeny. Vědomí sounáležitosti a solidarity se světem i s Kristovou církví, která prochází všemi věky i konfesemi, je zde v Huslenkách velice malé. Těžko si však můžeme myslet, že si vystačíme sami. Tradice má význam, ale jenom potud, pokud je tradicí víry.

Jak vidno, něco se nám společně daří, něco se daří méně. To je věc docela běžná. Vůbec - mým největším potěšením ve farářské práci je, že náš sbor je vlastně docela normálním a především živým společenstvím lidí, které spojuje -přes všechno - **víra v našeho Pána Ježíše Krista. V jeho rukách ostatně nakonec vše spočívá a to je také naší největší nadějí i do budoucna.**

Jiří Palán

Huslenky 20.3.2011